

TANULNI! TANULNI! TANULNI!

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

Harmadéresek !**A termelési gyakorlat****sikeres elvégzésével****gyarapítsátok szaktudástokat !**

A TERMELESI GYAKORLATOK ELÉ

Egyetemünk III. évet végzett hallgatói június 21-től július 31-ig, hat héten keresztül, vállalatoknál, üzemekben különböző hivatalokban és intézményekben termelési gyakorlatot folytatnak. Termelési gyakorlat nélkül ma már nem is tudnánk elképzelni az egyetemi oktatást. Régi egyetemünk termelési gyakorlatok nem voltak. Első kezdetleges formája a MEFESZ által 1947-ben rendezett gyakorlat volt. Csak a Szovjetunió felsőoktatási módszereinek beható tanulmányozása után vált világossá, hogy az egyetemi és főiskolai oktatás magas színvonalának biztosításához elengedhetetlen a termelési gyakorlatok. Egyetemünkben az 1950/51. tanévben vezették be a minden hallgató számára kötelező termelési gyakorlatot.

A termelési gyakorlat az egyetemi oktatás szerves része. Feladata, hogy az egyetemen folyó oktatást összekapcsolja a gyakorlati élettel. A termelési gyakorlaton tűnik ki, hogyan tudják hallgatóink gyakorlatban alkalmazni az egyetemen tanultakat, mód nyílik arra, hogy egyetemi tanulmányaikat gyakorlati tapasztalatokkal egészítsék ki, anyagot gyűjtsenek tudományos munkájukhoz. A termelési gyakorlat megmutatja hallgatóinknak, mit vár egy közgazdász a gyakorlati élet, felhívja figyelmüket arra, milyen területen kell tudásukat kiegészíteni, mélyebbé tenni, hogy az egyetemi elvégzése után munkájukban jól megállják a helyüket.

A mostani termelési gyakorlatok minden eddigienél kedvezőbb feltételek között folynak. Az előző évekkel ellentétben az idén a termelési gyakorlaton résztvevő hallgatók számára is biztosítva van egy hónapos nyári szünet, amikor pihenhetnek, vagy kereseti lehetőség után nézhetnek. Régebben sok jogos panasz hangzott el azért, mert hallgatóink a termelési gyakorlat előtt még nem tanultak olyan tárgyakat

(pl. az ipar szakon vállalati szervezést és tervezést) amelyeknek bizonyos fokú ismeretét a gyakorlat feltételezi. Ilyen problémák az idén már nincsenek. A gyakorlat időtartamának négy hétről hat hétre való felemelése egy lépés volt annak a jogos kívánságának a teljesítése felé — ami régebben végzett hallgatóinknál sokszor felmerült — hogy az egyetemi tanulmányaik alatt minél több idő álljon rendelkezésükre a gyakorlati munka tanulmányozására, megismerésére.

Tanszékeink az elmúlt évek tapasztalatai alapján gondosan készítették elő a termelési gyakorlatokat. Utmutatókat adtak, megbeszéltek a hallgatókkal dolgozatuk témáját, nagy körültekintéssel válogatták ki azokat a vállalatokat, intézményeket, ahova hallgatóink gyakorlatra mentek, megfelelően tájékoztatták az üzemi instruktorkat, hogyan segítsék, irányítsák a munkát. A sikeres gyakorlat feltételei biztosítva vannak. Hallgatóinkon múlik mennyire használják ki ezeket.

A termelési gyakorlat nem szünet, éppen úgy szerves része az egyetemi oktatásnak, mint a tanulmányi időnek az a része, amikor az egyetemen folynak az előadások és gyakorlatok. Ebből következik, hogy a gyakorlat ideje alatt megengedhetetlen bármiféle lazaság és fegyelmezetlenség. A gyakorlat helyének munkarendje, fegyelmi szabályzata kötelezően érvényes minden hallgatónkra.

Szeretnénk felhívni a figyelmet néhány dologra, ami nagyban elősegítheti a gyakorlat sikerét. A szaktanszék által kapott program alapján ajánlatos mindjárt az első napokban az üzemi instruktort útmutatásai szerint munkatervet készíteni, amely pontos ütemben tartalmazza a feladatok megoldását.

Munkaterv nélkül rendszeres munka nem képzelhető el. A dolgozatnak önálló munká-

nak kell lenni, elkészítésükre nagy gondot kell fordítani. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy igen sok esetben komoly problémát jelentett a dolgozatok megírása azért, mert sokan az utolsó pillanatra halasztották azt. Ezért ajánljuk a dolgozatok folyamatos elkészítésének módszerét olyan formában, hogy egy-egy kérdés vizsgálatának befejezése után mindjárt készüljön el a dolgozat megfelelő része. Ha ezeket a részleteket megírásuk után megbeszéljük az üzemi és tanszéki instruktorkal elvtársakkal, kijavítják az esetleges hibákat, feltétlenül jobb eredményt érnek el, mint az utolsó pillanatban rohammunkával összehajtott dolgozatokkal. A dolgozatokat július 31-ig kell beadni és osztályzatuk a III. év II. félévének átlagához számít. A munka során felmerülő problémák megoldásához kérjék mindig bizalommal az üzemi vagy tanszéki instruktorkal elvtársak segítségét, vagy keressék fel a Pesten dolgozók személyesen, a vidékiek levélben az illetékes tanszéket, mindig megfelelő támogatást fognak kapni. Az egyetem elvárja hallgatóitól, hogy a gyakorlat időtartama alatt aktívan kapcsolódjanak be üzemünk DISZ-szervezetének munkájába. Tartsák szem előtt, hogy az udvarias, szerény, de ugyanakkor határozott magatartás nagy mértékben elősegíti munkájuk eredményességét.

A termelési gyakorlatok sikeres lebonyolítása tanszékeinktől is fokozott munkát követel. Fokozza tanszékeink felelősségét az a tény, hogy a termelési gyakorlat idejének jelentős része egybeesik az államvizsgák időpontjával. E két nagy feladat egyidőbeni sikeres megoldása egyetemünk komoly erőpróbája és tanszékeink mélyzetünk odaadó, lelkes munkáját követeli meg.

Jó tanulást, eredményes munkát és sok sikert kívánunk a termelési gyakorlat minden résztvevőjének.

Barna Gyula

Jó munka után élvezzük a nyarat

Pártunk és kormányunk újabb gondoskodását igazolja az új ösztöndíjrendeletnek az a pontja, amely lehetővé teszi, hogy az egyetemi hallgatók, a nyár folyamán 1 hónapot zavartalan pihenéssel töltsenek.

A nyári ösztöndíj célja, hogy azok a hallgatók, akik egész évben komolyan tanultak, de anyagi körülményei miatt kénytelenek a nyári időszakban megélhetésük biztosítására munkát vállalni, most egy hónapot valóban pihenésre, teljes kikapcsolódásra fordítsanak.

A nyári ösztöndíjat szigorú egyéni elbírálás alapján állapítjuk meg és elsősorban azoknak a hallgatóknak juttatjuk, akik támogatás, nélkül maguk gondoskodnak el-tartásukról, vagy családjukról.

Az ösztöndíjkeret lehetővé teszi, hogy ezen túlmenően nyári ösztöndíjban részesítsük azokat a jól tanuló hallgatókat is, akiket szüleik csak mérsékelt segítségben tudnak részesíteni.

Nem tartjuk szükségesnek anyagiilag támogatni azokat a hallgatókat a nyár folyamán, akik év-közi tanulmányaikkal erre nem váltak érdemessé.

Ezzel szemben

a prémiumban részesülő kitűnő és jeles rendű tanulók, ha évvégi átlaguk nem romlott, a nyári ösztöndíjjal együtt a prémie-mot is megkapják.

Ezzel a rendelkezéssel az ösztöndíjas hallgatók kb. 88 százaléka részesülhet a nyár folyamán 1 havi ösztöndíjban.

Az egyetemi hallgatók életszínvonalának emelését célzó eme rendelkezésen felül, az O. M. 117 hallgatót részesít az ország különböző helyein 10 napos ingyenes nyaraltatásban. Az üdülőhelyekre való beutalásról is azt a szempontot juttattuk érvényre, hogy „jó munkáért jó pihenést.”

Banka András

Az új szervezeti szabályzat szellemében

A gazdaságtörténelem és gazdaságföldrajz tanszék pártcsoportértekezlete

A pártcsoport megbeszélte, hogy a párttagoknak a szervezeti szabályzatban foglalt kötelességei és jogai hogyan valósulnak meg a gyakorlatban, a pártcsoport, az egyes elvtársak életében. Igen sok szó esett a párt egységének kérdéséről.

Sok egyéb között szó volt a szervezeti szabályzat azon pontjának megvalósításáról, mely előírja, hogy a párttagok kötelezően minden párttag elsőrendű feladata. A vezető párttagok határozatait az egyes párttagok megvalósítják. Ilyen értelemben nálunk még sok hiba van: alapszervezet határozatai gyakran rosszak, általánosak, nem veszik őket komolyan, taggyűlés után feledésbe merülnek és a vezetőség havi beszámolóiban ritkán kerül szóba az előzőleg hozott határozatok megvalósítása.

A szervezeti szabályzat azon pontja, amely a párttagok kötelességévé teszi politikai tudásuk, műveltségük fejlesztését, ismét vitára adott alapot. Náluk ez konkrétan a tanerőtovábbképzést jelenti, már pedig ez közismerten rossz. A pártcsoport annak a véleményének adott kifejezést, hogy alaposan át kell szervezni és az oktatásügyi minisztérium adja át annak irányítását az egyetemnek, ahol komoly tudományos bizottság intézné, határozna meg és szervezné a továbbképzést az egyetem jellegének megfelelően.

A tervtanszék pártcsoportértekezlete

A tervtanszék pártcsoportértekezlete szintén a kongresszus útmutatásai alapján, pontosabban az új szervezeti szabályzat hatása nyomán zajlott le. A csoport tagjai vizsgálat alá vettek egyes elvi, illetve gyakorlati problémát, amit vita keretén belül tisztáztak.

Az egyik ilyen probléma a párttagok kérdése, ahol nemcsak a fogalmat tisztázták, hanem beszéltek a pártcsoport és az alapszervezeti egység fontosságáról is. Természetesen az egység fogalma nem zárja ki a szabad, elvi-kritikai légkört, sőt feltételezi azt. Továbbá megkérdezték, hogy a csoport még alaposabb politikai nevelőmunkát végezzen.

Az egység másik fontos kelléke a párttagok elvi szilárdsága, ami körül bizony baj volt bőven. Ugyanis a párttagok, főleg csak a hibákat látták meg és nem beszéltek az eredményekről. Ezen változtatni kell s ugyanakkor a tanár-elvtársaknak a hallgatókat is elvi szilárdságra kell nevelniük.

Harmadik pontként a határozatok betartásáról beszéltek, ahol megállapították, hogy nemcsak az egyetem és a tanszék határozatait, hanem a felső párt- és az állami szervek határozatait is be kell tartani. Arra kell törekedni, hogy a határozat meghozatala után a végrehajtó munka ellenőrzve legyen, mert ellenkező esetben könnyebb elfeledkezni a teljesítésről. S megállapították, hogy az ellenőrzésnél a pártcsoportbizalmi is vétett, mert többször nem ellenőrzött határozatokat, s azok betartását.

FELHÍVÁS!

Felhívjuk a Rákosi Mátyás ösztöndíjban részesülő, vagy az arra újonnan pályázó hallgatók figyelmét, hogy pályázatukat június 30-ig adják be a tagozatra. Az erre vonatkozó pályázati hirdetmény a rektori hirdetőtáblán olvasható. Ugyanitt található a demonstrátori pályázatra vonatkozó hirdetmény is.

Helyes lenne, ha a hallgatók a hirdetményeket figyelemmel kísérik.

Igazgatási osztály

A Tudományos Akadémia ülésén

Az akadémiai nagyhéten egyetemünk tanárai a következő előadásokat tartották:

Fogarasi Béla rektor elvtárs: A tudományok osztályozásának elméleti és gyakorlati problémái.

Markos György elvtárs: A földrajzi munkamegosztás a természetátalakítás elméleti kérdései és magyarországi megoldásának kérdései.

A KÖZGAZDÁSZ FEJLÉC PÁLYÁZATA

Az új fejlelctervezettel egyetemünk minden hallgatója és dolgozója pályázhat. A kivitelezésre kerülő rajzot díjazzuk.

A pályázó vegye tekintetbe a lap méreteit, s csak teljesen kidolgozott rajzot küldjön be. A felirat kötött: továbbra is „Közgazdász”, de figyelembe vesszünk más feliratjavaslatot is. A kivitelezés csak egyzínnyomásos lehet. A kivitelezésre kerülő rajzot 200 forinttal jutalmazzuk. Beküldési határidő: 1954 augusztus 20.

A pályázat jelígis. Beküldendő: Közgazdász fejlelcpályázat megjelöléssel a szerkesztőség címére.

EGYETEMÜNK KITÜNŐRENDŰ HALLGATÓI – BÜSZKÉK VAGYUNK RÁJUK

Tardos József

Molnár Balázs

Brückler Endre

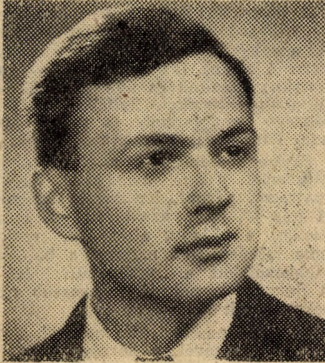
Szathmári István

Szentes Tamás

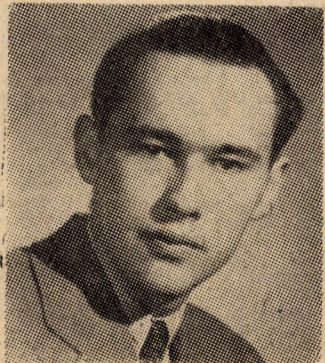
Trux Éva

Sziki László

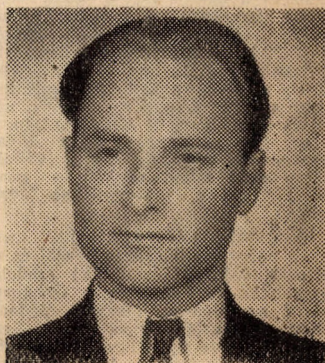
Munkácsi Klára

Gacsályi István

Mike Mária

Csizmazia Gáspár

A black and white portrait of a young man with dark, wavy hair, wearing a dark suit jacket, white shirt, and dark tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a light, textured gray.

Bóta László

Az erdei kirándulás ebédig tartott. Ebéd után kimenőt kaptak este 11 óráig. A kimenőt Zoli is kihasználta. Elindult a városba azzal a fiúval, akivel az állomáson ismerkedett meg. Szélsőben elmondták egymásnak az életüket. A beszélgetésbe azonban úgy belemélyültek, hogy megfeledkeztek arról, hogy nekik csak 11 óráig szabad távol maradni. Lassú stálással bementek a dióktóthoz udvarára és a csapnál vizet ittak. Erre kiszól a portás a szobájából, hogy mit keres-

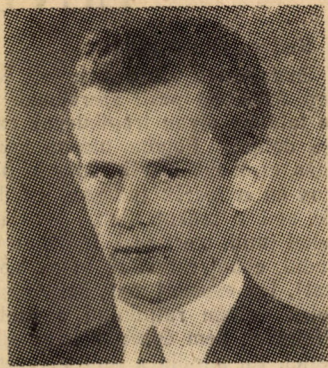
BÜSZKÉK VAGYUNK RÁJUK

Komjáti Zoltán

Iglói Sándor

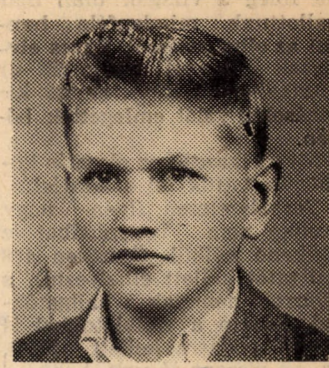
Mészáros Lajos

Galambos Aliz

Pápai János

Vincze Árpád

Búcsú vagy kezdet?

Búcsút inteni tollnak, papírnak,
Bármennyire is akarnám — mindhiába
Asztalhoz ülni, kézbe tollat venni
Nem könnyű mesterség talán
Ellene még sem találok
Semmi ellenszert, minden hasztalan.
Szép szavakat önteni sorba
Kezem újra-újra belefog.
Mint sokan mások, félve lopva
S a szegény sorok, mint kenetlen szekér
Búsán nyikorognak magukban.
Miért? hiszen írni tudok
S olvastam is sokat...
De bizony nem számoltam még
Soh' meg a verssorokat.
Mégis tudom, hogy némely
Csak két sort ha kiírt.
Mások meg írtak
Nem egy — sok kötetet.
Bár én is írhatnék
Oly sokat, mint azok.
De hisz én mostan még
Csak író-diák vagyok.

Őszi melódiák

Tegnap még nyár volt; — s velem voltál —
Tegnap még kéken ragyogott az ég...
Arany hajadon megcsillan a napfény —
Te, tiszta, bájos, lenge szökeség!

Abrándozó, édes kislány voltál...
vidám, bakfis, szeleburdi gyerek —
Fájt, mikor haragosan néztl —
És én mégis, Téged szerettelek.

Válni kellett. — Hány nap telt azóta?...
Az öreg földre, hány csillag zuhant? —
Hányszor nyílt a vérpiros rózsá,
s befedte-e már a barna hant?!

Ma ősz van — hideg eső permetez
hull a falevél, hervad a virág...
Hová lett a meleg, s arcod ragyogása?
Hová lett Édes szemedből a láng?!

Miért kereslek egyre csak Téged?
nem tudom: — de nézd a déli pálmát,
vágódik a karaván után,
mely éjszakánként megzavarja álmát...

Tegnap még nyár volt; — s velem voltál —
Tegnap még kéken ragyogott az ég...
Arany hajadon megcsillan a napfény —
Te, tiszta, bájos, lenge szökeség!

KÖZLEMÉNY

A lap eheti számában leköszölt 4
vers nyerte a DISZ irodalmi pályázat
3. díját.

A „Hú maradok”,
„A Tavaszhoz”,
„Búcsú vagy kezdet?”,
„Őszi melódiák”.

nek ilyenkor idelelni. Zoli egyszerűen
válaszolt, hogy most jöttek haza. A
portás azt mondta — az elvtársak nem
tudják, hogy csak 11 óráig van ki-
menő? — Zolinak ekkor jutott eszébe,
hogy csak 11 óráig lett volna szabad
kinn tartózkodniuk. A portás elszedte
a diákigazolványokat és azzal fel-
eresztette őket a szobájukba.
Zoli barátja nagyon meg volt ijed-
ve, mert délelőtt kihírdették, hogy aki
kimarad, azt azonnal hazaküldik. Kü-
lönösen megijedt akkor, amikor be-
mentek a szobába és a többiek is rá-
juk ijesztgettek. Azt mondták, hogy
már szedhetik sátorfájukat és mehet-
nek haza. A fiú nagyon ígérgette,
hogy többet soha nem fog késmi, in-
kább egy órával előbb jön haza.

Lefekvés előtt elmentek a fürdőszó-
bába lábat mosni. Zoli rövid hallga-
tás után Pista felé fordult, aki éppen
akkor törölte a lábát.
— Pista, figyelj csak!
Pista ráncz, de arcan ijesztés ült
— Mit akarsz?
— Nekem nem tetszik az, hogy te
ennivre meg vagy iedve és különösen
nem tetszik az, hogy túl nagy ígére-
teket teszel. Gondolj arra, hogy vaj-
on be is tudod-e tartani ezeket az
ígéreteket. Mert az ígéretnél csak úgy
van foganatja, ha az ember be is
tartja azt. Gondolj arra, hogy ezt a
kést nem akarattal csináltuk, hanem
akarattalunkól függetlenül. Nem
vagyunk ahhoz hozzászokva, hogy
határidőre térünk haza.

— Ebben igazad van — vágott közbe
Pista — de nem hallottad, hogy
délelőtt mit mondtok az igazgató elvtárs
— „Aki 11 után kimarad, azt haza-
küldöm”.
— De igen, hallottam én is. És
mondt: eszünkbe jutott ez nekünk a

városban? Nem. Mert ha eszünkbe ju-
tott volna, biztos visszajöttünk vol-
na időre. Félni pedig ne félt azért,
mert nincs miért. Ha valami rosszat
csináltunk volna, akkor volna értelme
az ijesztésnek.
A mosdó aítjánál álltak amikor
Zoli ezt mondta Pistának.
— Reggel, mosdás után elmegyünk
az igazgatóhoz az igazolványokért.
De nehogy nagy ígérteket tegyél az
igazgatónak!
— Nem teszek — felelt Pista.
A hálósobában nagy lélegzés van.
Egyesek megfordulnak a másik olda-
lra, mások pedig néha hangosan
horkolnak és ezzel felzavariák szomsz-
zédaikat. A szomszéd pedig ideges-
ségében felébreszti a horkolót és
csendesben figyelmezteti, hogy ne hor-
koljon.
Zoli sokáig nem tudott elaludni.
Nem is csoda, hisz életében másod-
szor hál idegen helyen. De az álmos-
ságát fenntartotta az este történetek is.
Vajon iót mondott-e a barátjának?
Igazan van-e abban, hogy a ma esti
kimaradás nem bűn és abban, hogy az
igazgatónak nem kell nagy ígére-
teket tenni. Felelet helyett más jutott
az eszébe — hazagondolt... Ez a
gondolat pedig olyan volt, hogy se
eleje, se vége. Fantáziáját az álom
fejezte be.

Reggel mind a ketten izgatott lelki-
állapotban mentek az igazgató szobá-
jába. Az igazgató éppen akkor töröl-
közt.

— Na, mi van, fiúk — kérdezte az
igazgató.
— Igazgató elvtárs — kezdte a re-
megő hangon Pista — bejöttünk a
diákigazolványainkért.
— Ahh! Maguk azok a jómadarak,
akik egy és félórát késtek.

Már kora hajnalban talpon
volt az egész család, hiába, Bé-
luci ma utazik az egyhónapos
nyári táborba. A lakás egy fel-
dult csatátér képét mutatja.
Mi történik itten? — kérdezné
az idetérve idegen. Valóban
a szoba egy bombadült la-
káshoz hasonlít. Van itt min-
den, ami egy sarkutazónak is a
dicsőségére válna. A sarokban
szerényen meghúzódik egy ha-
talmos feketére lakkozott bő-
rönd. Legalább 3 személy ré-
szére elegendő holmival. Na
de ez semmi... Mellette egy
vadonatúj háztáskák, nyilván
erre a célra rendszeresítve
nadrágszíjból átalakított egy-

Később így mesélte el az
esetet:
— Félénken megkockázta-
tom: „... ez a zöld gyapjúha-
risnya mintha meleg volna”.
Ugyan, mit tudod Te, hogy
mi kell egy ilyen hosszú útra.
Láttad volna megboldogult Fe-
ri bátyádat, mikor nyaralni
ment. Elképzelem, mondottam
félhangosan, de erős hang-
súllyal... Na látod, kapott a
szón Mácsi néni és egy fehér
pamutsvetert hűzött a nya-
kamba. Most már csak a kis
kabátom és a sárgaellenzős
sapkám hiányzott... Arcomat
közben elrejtve a veríték, me-
legem van, mondtam inge-

itthon?... Tekintetem még
egyszer körüljárattam a szo-
bát, de veszemre tettem, mert
Mácsi néni mint a vércse csa-
pott le rám... Na nézd, a Vil-
ma fényképe meg kimaradt.
Még mit nem, a menyasszonyod
képe neked kutya? Egy hirte-
len mozdulat, és már a szá-
komban volt Vilmácska képe.
Nem tiltakozhattam, mert már
jöttek értem a fiúk, akik ele-
inte megütközve néztek rám,
majd hangos nevetésbe tör-
tek ki. Csak úgy pukkadoztak
ott mellettem... Végignéztem
magamon, s aztán rájuk néz-
tem. A többi már egy pillanat
múve volt... Vad igyekezet-

csattos szíjjal összekötött te-
veszörtakaróval, számomra
még ismeretlen rendeltetés-
sel. Jobbra a földön egy szép
lilásikos ételhordótermosz szor-
morkodik néhány cipődoboz,
egy „Kontax” fényképezőgép
társaságában. Végre megnyug-
szik a család és elégedetten
szemléli ezt a nagy „bátyuhal-
mazt”. Hálásan gondolva Mi-
ki bácsira és Mácsi néni-
re, a lelkes kollekcióvá, akik
fáradtságot, időt nem kímélve
5 napon keresztül váltott mű-
szakban dolgoztak az ő kis Bé-
lucijuknak, nehogy hiányt
szenvedjen azon a szörnyű-
hosszú egy hónap alatt. Nem-
sokára Béluci is előkerült va-
lahonnan a lakás mélyéről.
Lábán vadonatúj zöld vadász-
harisnya, bordószínű durabél-
bőr bakancs finom bőrszíjjal.

rülten. Ugyan csattant fel
Miki bácsi. — Kicsit igazulsz
Öcsém, mi? Csak nem mered
bevallani! Na vedd csak fel a
háztáskát is. Megadónak tür-
tem, hogy mindent rám pakol-
janak. Kezembe adták a bő-
röndöt, oldalamba csatolták a
termoszt és biztonság kedvéért
még egy zihertürelt szíját a
háztáskám csatjához erősí-
tették, mert hátha elmozdul és
akkor könnyen odaverődhet
valahova... Mostmár öntevé-
kenyen vettem magamra a
földönlévő teveszörtakarót az
egycsattos szíjjal. Megadónak
tettem fejemre a sárga simlé-
deres sapkám, majd hirtelen
mozdulattal nyakamba akasz-
tottam születésnapomra ka-
pott „Kontax” fényképezőgépe-
met és riadt tekintettel néz-
tem körül. Vajon mit hagyok

tel téptem, szaggattam ma-
gamról a zöld vadászharisnyát,
a duplatalpú durabélbakancsot,
melyet erre az alkalomra kér-
tek Géza bácsitól. A kötött fe-
hér pamutsvetertem hasonló
sorsra jutott. Majd mielőtt
kellőképpen kiértékeltek volna
merész tettemet, felrántottam
a szekrényajtót és gyors mo-
zduattal magamra húztam rö-
vidujjú vászoningemet, bele-
bújtam könnyű kis félcipőm-
be, háztáskámat egy hirtelen
mozdulattal kiborítottam és
rövid válogatás után a há-
tamra csaptam. Dühöm most
már kissé alábbhagyott, de
azért nem tudtam megállni,
hogy búcsúzkodásnál oda ne
mondjam. „Hát mit gondol-
tok, mi vagyok én, anyámasz-
szony katonája?”

(Grózi)

A tavaszhoz...

Tavasz van... selymes napsugár
simogatja a réteket.
Remeg a langyos levegő
a téli álmából
ébredő pihent föld felett.

A horizonton körbe ül
a fűst; — az így bezárt helyen
a tavaszi frissességnek
könygítő pezsgése
festett csillogást mindenben.

Tavasz!... dagadó kebellet
kiáltom a vén Dundurára...
Tavasz!... zengem embereknek
és az alattam tova-
csilingelő skatulyákra!

Tavasz! — Te szabad kikelet,
Ki, Napoddal hegyre csaltál
nem győzők betelni Véléd!...
mert lelkesedésem
nagyobb magasztos szavaknál!!!

A nappali I. évfolyam eredményei

Az évfolyam átlaga: 3,22.

Tárgyanként az alábbi átlagokat érték el a
hallgatók:

Marxizmus-leninizmus:	3,53
Politikai gazdaságtan:	2,75
Matematika:	3,03
Történelem:	3,03
Földrajz:	3,38
Honvédelem:	3,34
Orosz:	3,56

A legjobb átlagú csoportok eredményei:

	átlag	bukás vizsga	bukás fő	elmaradás vizsga	elmaradás fő
1. 6. csoport	3,35	6	5	1	1
2. 12. csoport	3,34	13	10	9	7
3. 5. csoport	3,33	9	6	3	3

A 12. csoport 3,34-es átlagát elcsúfítja a bu-
kás és a vizsgaelmaradások nagy száma. A 7.
csoportban viszont — egyedül az egész évfoly-
amban — egyetlen vizsgaelmaradás sincs.
Bukások terén kb. közepén áll a többi csoportok
között.

Az évfolyamon 119-en buktak meg, vagyis
minden harmadik hallgató, 159 vizsgából. Há-
rom tárgyból 3 hallgató buktott. Ezek között
van Szűcs elvtárs az 1/13-ból, aki három vizs-
gáján nem jelent meg, oroszból pedig kettest
kapott. Félévben 4 tárgyból buktott. 4 tárgyból
2 hallgató buktott.

Az évfolyamon 2 kitűnőrendű van: Pápai Já-
nos 1/3 és Trux Éva 1/14-es csoportbeliek.
Az elsőők között 23 jelesrendű van.

A legjobb csoportok legjobb hallgatói:

1/6: Unger László 4,85.
Hagelmejer István 4,71.
Farkas György 4,57.
1/12: Berettyán László 4,57.
Kövesi Tibor 4,57.
Szab Béla jeles.
1/5: Zombori György jeles.

értelmiséget, amely a sajtó sorából
került ki.

A hosszú távollét próbára tette Zo-
lit, hogy mennyi ideig tud távol len-
ni, hogy nem fogja el a honvágy.
A tények azt bizonyították, hogy nem
álta meg a szavát, mert az előve-
tele előtt azt hangoztatta, hogy ha ő
távol lenne, nem fogná el a honvágy.
Ezek a napok azonban beigazolták,
hogy őt is elfogta a honvágy. A rö-
videsen eltelt 1-2 hét olyan hosszú-
nak bizonyult, mintha hónapok óta
lenne távol. Október második felé-
ben azt hitte, hogy már tél van. Fek-
vés után többször elgondolkodott,
vajon mit csinálnak odahaza, hogy
vannak meg nélküle. Képzletben át-
tekintette az egész családot, a ter-
melőcsoportot, de nem utolsósorban a
járás területét, átgondolta azt, hogy
hol hibázott a munkájában és ha va-
lóságban nem is, de képzeletben kija-
vította. (A helyzeténél fogva azonban
már azt valóságban nem tudta meg-
tenni.) Ezek mellett a gondolatok
mellett állandóan foglalkozott a ha-
zamenetel kérdésével. Ezvrészt sze-
retett volna már hazamenni, de
másképp nem. — Haza szeretett vol-
na menni azért, mert húzta a hon-
vágy és ennek az ellenkezője az
volt, hogy szeretett volna minél
később hazamenni, hogy lássák azt,
hogy őt mennyire nem húzza a hon-
vágy. Ráta azonban az előbbi vett
erőt és így elhatározta, hogy október
második felében hazamegy. Haza-
menne azonban csak az igazgató en-
gedélyével szabad. Ezt a szabályt
azonban kiiktározta, mert minden ké-
redkezés nélkül egy szombat este
hazament. Ekkor úgy gondolkodott,
hogy ilyesmivel nem zavarja az igaz-
gatót.

Az első hazautazás nagy gondtal
ment.

írt. Egész úton azon gondolkodott,
hogy hogyan is fog benyitni és mit
is fog szólni. Idézte Petőfi versét:

„Egész úton hazafelé
Azon gondolkodám
Miként fogom szólítani
Rég nem látott anvám.”

A peronra készenlétben kiment még
akkor, amikor az úifehértől állomás-
ról kiment a vonat. Ugy nézte az is-
mert tájakat, mintha ezer éve nem
látta volna. Rövid idő múlva me-
érkezett a döntő pillanat, amikor a
vonat Császárszálláson megállt.

Amióta elment, azóta sokat kopa-
szdottak a fák és nagyon megválto-
zott a határ. Menetközben nézett
jobbra, balra és az a fény, hogy itt-
hon van, annyira fűtötte, hogy majd-
nem levegőbe szállt. Az első útja az
iskola felé vezetett, mert gondolta,
hogy biztos van ott valamilyen gyű-
lés. A gondolata teljesült. Amikor az
elsőszobába lépett, s látta az aítóresen
kisugárzó fényt, hallotta a nagy mo-
rait, megállt. A nagy izgatottságtól
nem mert belépni. De, hogy az elő-
szobában ne találja őt senki, gyor-
san belépett és hangosan köszönt:
Szabadság, elvtársak!

Megjelenése egy pillanatra meg-
átfutotta a gyűlést. Tekintetét min-
denki Zolira szegezte, majd általános
morai hallatszott: Nézzétek, itt van
Dobos Zoli.

Zoli — a nagy izgalom közepette
— a közelben lévővel kezeltetett, hogy
többet pedig csak fejbőlintással kö-
szöntötte. A gyűlést végighallgatta,
majd ő is hozzácsatlakozott. (Folyt. köv.)

Megjegyzés: A kéziratoj a
szerkesztőség javítatlanul
közli.

Mi újság az elhelyezés körül?

A negyedévesek vizsgái alatt, de főleg a vizsgák után már hallottunk mindenféle hangot az elhelyezésről. Egyes elvtársak örömmel ülszolgáltak új munkahelyük hírére, mások kifogásolni valót emlegettek bőven.

Mi az igazság az elosztás körül? — tettük fel a kérdést.

Természetesen ilyen nagy munka nem bonyolódhat le zökkenő nélkül. Összesen 468 hallgatót kellett elhelyezni, s többször nemcsak a hallgatókkal, hanem a vállalatokkal is megállapodásra kellett jutni. De az viszont jó volt, hogy a 468 hallgatónak még válogatási lehetősége is volt, mert jóval több munkahely felett rendelkezhetünk, mint az elhelyezendő létszám.

A hallgatók mintegy 45 százaléka Pesten marad, a többi vidéki ipari centrumokban — egy kevés kisvárosban — nyer elhelyezést. Ez a lehető legjobb arányszám.

Az iparszakak végzett hallgatóinak legtöbbször tervei voltak, mások számviteli és pénzügyi előadóként helyezkedtek el.

A belkeresek közül lesznek viszonylag leg többben vidéken, a létszám körülbelül 60 százaléka.

A politikai-gazdaságtan szakosok fele tanárság lesz, a többi különböző helyeken dolgozik majd.

A pénzügyesek közül sok lesz a vállalati pénzügyes.

Az „A” és „B” szakosok közül 2 középiskolai tanár és sok tanárság, sok szakiskolai és egyéb oktató került ki. Nem helyeztek vidékre családok embereket, vagy olyanokat, akiknek körülményei feltétlenül Pestre kötik a végzett hallgatókat. Összesen csak 1 900 forintot állás volt, de azt sem töltötték be.

A 468 elhelyezendő közül csak 20 elvtársnál mutatkozott probléma,

vagy az üzem nem vette át az elhelyeztetett, vagy a végzett hallgató nem volt megelégedve a helyével, s ezért változtatást

kellett kérniük. Ez a szám az összeshez képest csak elenyészően kevés, mégis a hangulatot általában a problematikus emberek véleménye határozza meg döntően.

Vajon miért?

Elsősorban azért, mert a pártalapszervezet vezetői, akiket azzal vádoltak, hogy „magukat megfelelő helyre osztották el” nem szorgalmazták a megfelelő agitációs munkát, másodsorban, mert a megelégedett hallgatók nem hangoskodnak, nem beszélnek a leendő munkahelyükről eleget. Ugyan beszélünk olyan negyedéves elvtársakkal is, aki kijelentette, hogy bárki végzenék az elosztást, abszolút megelégedésre nem tudnák elvégezni. Ez természetes is,

ennyi ember elhelyezésének megoldását nem lehet úgy elvégezni, hogy egy elégedetlen se akadjon.

Ezt a tényt józanul kell nézni és nem felnagyítva a meglévő panaszokat. De ilyen véleményeket keveset hallottunk.

Főleg az államvizsgák idején veszélyesek és lehetnek szeszélyesek a túlzások, amelyek elégedetlenséget szülhetnek, ha nem lépünk fel ellenük a tények birtokában. Pedig az államvizsga jó letétele egész élet munkáját is befolyásolhatja.

A munkahelyek nem első-sorban mennyiséget, hanem jó, minőségi szakembereket kérnek, tehát az elhelyezést nagymértékben a tanulás dönti el.

Az viszont helytálló panasz, hogy az elosztást előbb kell elkezdeni a Tervhivatalnak és az oktatásügyi minisztériumnak, hogy ne húzódjon az államvizsgákig és a jogos panaszokat időben orvosolni lehessen.

Tehát mindenkinek van helye — érdemes tanulni. (Elsősorban jól tanulni.) Végzett negyedéveseink legyenek szelény, de szorgalmas munkások, tanuljanak szakadatlanul az életben is, hogy itt, az egyetemen rájuk is büszkének lehessünk.

Hú maradok...

*Azt kérde, jó anyám
Gondolok-e rátok,
Vagy magamnak élek
Mint a vadvirágok?*

*Fájó kétely csendül
Leveled sorából,
Könnyfátylas panaszod
Készen váró.*

*Egykor oly hű voltam
— azt írod, jó anyám —
Szeretett gyermeked
Vak napok nyomorán.*

*Megosztottad vélem
Élted sok évét,
Kevéske örömet,
A szívem járta át.*

*Hová lett a hűség,
A gyermeki hála,
Elfeledd anyád
Bús öregkorára?*

*Ne gyötörd a szívem,
Drága édesanyám,
Nem feled el fiad
Nagyváros moraján,*

*Hú maradok hozzád
Míg e földön élek,
Szívemen hordozom
Anyai féltésem.*

*Fehérhajú asszony...
Szemed már homályos,
Orcádra az idő
Hintett ezer ráncot.*

*Hatvan évvel elszállt,
Mintha nyolcvan volna...
Tenger nyomor árnya
Görnyedt vállad nyomja.*

*Elhagyni?... sohasem!
Ha megtenném Véled
Benned tagadnám meg
E jobbsorsú népet.*

*Érted szeretem én
A legdrágább eszmét,
Sorsod e hazában,
Hiszem, könnyebb lesz még.*

*Ezen munkálkodunk
Küszködünk a bajjal,
Ki ifjú hűvel
Ki derlepte hajjal.*

*Egymás kezét fogjuk
Összefűz az élet
Otthon Te élsz értem,
Itt én élek érted.*

GOLD ANDOR:

LEVÉL A VIZSGÁKRÓL

Kedves Örzse néném!

Budapestén végre nyár lett és amint a Szigeten átötlettem pesti szerelmem vállát, már nem is találom olyan tragikusnak ezt az egész vizsga dolgot. Régóta tudom, hogy itt nem kell más, csak egy marék tudás és három zsák mál, nos én a marék tudással mindig rendelkeztem, de ami a zsákot illeti, azokhoz most nehezen lehet jutni, mert csak Indiában van juta (tetszik tudni, ebből csinálták volna nekem is a zsákot). Így eshetett meg, hogy négy tárgyból kénytelen voltam ratifikálni a prolongálási szerződésünket, nem éppen a nagy sikerre való tekintettel. En mindig a rendszerezés embere voltam, így ezt a négy vizsgámat is az idő múlásának rendszerében tárgyalom. Első vizsgám politikai gazdaságtanból volt, ami nekem a fő erősségem, még akkor is, ha csikorgó fogakkal futottam végig a hétszázhusz oldalon. Mondanom sem kell (hiszen Örzse néni ismer), hogy az első kérdést jelesre oldottam meg, azonban olyan kukacos volt a vizsgabiztos, hogy a végén már az egészben nem voltam biztos. Már éppen a másik gyereknek kellett volna átadnom a helyem, amikor valamire rájött, ahogy itt maguk között mondani szokták: „nem értem az alapokat”. Ez persze csak ürügy volt arra, hogy úgy megfogasson, hogy mint vakot vezessenek ki a teremből, mert magam már nem találtam a kijáratot. Nagyon buzgó ember lehetett, olyan mélyen keresgélte az alapokat, hogy a végén már azt kérdezte, tulajdonképpen miért is hívják közgazdaságtudományinak a mi egyetemünket. Erre én kivágtam a rezet, de ez már őt nem akadályozta meg abban, hogy engem ki ne vágjon.

En azonban nem az az ember vagyok (hiszen Örzse néném ismer), aki csak úgy meghátrál a nehézségek elől. Teljes erőbedobással, másfél órában keresztül készültem a honvédelmi vizsgámra. Erre a tantárgyra mindig pedáns voltam, már hat éves korom óta tábornok szerettem volna lenni. Jóformán még ma sem értem, hogyan történt szerencsétlen vereségem, akarom mondani az ezt követő szerencsétlen béke, melyben mindkét fél alázatosan megnyugodott. A lovat soha nem szerettem túlságosan, itt is ellem dolgozott. Ugyanis megkérdeztek, hogy ki lehet lövezető, mire én azt feleltem: aki szereti az állatokat és gyűlöli az ellenséget. Ekkor ők elkezdtek nevetni, amiért semmi okom nem volt megsértődni, hiszen határozottan emlékszem, hogy ezt az egyik legjobban nevetőtől hallottam.

még annakidején, amikor békésebb napokat élünk itt az egyetemen.

Matematikából a Trigonometria alapjait kaptam. Ebből aztán elmondtam mindent, amire Huszár elvtárs előadásából emlékeztem. Mondtam, hogy Trigonometria az egyik legnagyobb görög matematikus volt, ő írta az A1 gebrá vü al mukabala c. művet, mellyel lerakta nevének alapjait az algebra másoknak érthetetlen világában. Elmondtam azt is, hogy eközben valami hordókkal kupeckedett, amit liften szállított le és fel, közben változásaiban szemlélhette a mennyiségeket, valahol a hús görög tenger partján. Azt azonban nem értettem, miért írja a kérdés, hogy Trigonometria alapjai, hacsak a fentemlített névlerakási alapa nem gondol. A vizsgázató, mielőtt elintézte volna az elégtelennel járó adminisztratív teendőket, figyelmeztetett, hogy a trigonometria nem egy ember neve és én biztosan valaki mással téveszttem össze, akit ő sajnos nem ismer. Tekintettel arra, hogy a görögök és efféle népek valóban ritkán szerepeltek az előadásokban, angolosan távoztam.

Erről jut eszembe földrajzvizsgám, ahol Angliát húztam. Azt kérdeztek, hogyan kezdődött az angol középkor. Szerencsére erre még gyermekkor regényemből emlékeztem, ahol csodálatosan volt leírva, amint a polgároktól nyüzsgő városba lóhalálban belovagolt egy férfi, azt kiabálva: Emberek! Kötött a középkor! A vizsgázató bizonyára nem olvasta ezt a regényt, hosszasan fejtegette, hogy ő más véleményen van a tárgyra vonatkozólag, amire szeme járásából is következtettem. Sajnos, jóneveltségem tiltotta saját véleményem kifejtését a tárggyal kapcsolatban. Végül könyörgött, hogy legalább azt mondjam meg, mi Anglia fővárosa, amire magamban mormogtam, hogy ő, de jó (mármint, hogy olyant kérdez, amit tudok), ezt ő úgy értette, Tökijő, amire végképp kiűtött a botrány. Már hiába magyaráztam, hogy London, azt mondja, ez benne volt a jegyzetben, ezt nem volt kunszt kitalálni.

Nos, kedves Örzse néném, láthatja, így áll a dolog. A többi tárgyból éppen, hogy lementem, férfias jellememet, amit fáradtságos és áldásos munkájával Örzse néném is alakított — nem sikerült megtörni! Nem vesztettem el ragyogó optimizmusomat és vallom, mit egyik nagyemberünk vallott: csak a rosszabból születhet jó, a jóból jó még soha nem lett.

Örzse néném kezét csókolva, vagyok aki voltam: *okos kis Döncskéje.*

Beszélő átlagok az estiek vizsgáiról

II. ÉVFOLYAM

IPARSZAK

	Marxizmus	Pol. gazd.	Gazd. tört.	Matematika	Technológia
Elmaradt vizsga	6	9	8	11	12
Bukás	4	4	5	6	14
Átlag	3,96	3,64	3,42	3,48	3,35

A szak átlaga: 3,57

PÉNZÜGY-POL. GAZD. SZAK

	Marxizmus	Pol. gazd.	Matematika	Gazd. tört.	Technológia
Elmaradt vizsga	5	6	8	7	12
Bukott	3	3	6	3	5
Átlag	4,17	3,86	3,43	3,51	3,27

A szak összlétszáma: 55

Összlátlag: 3,66

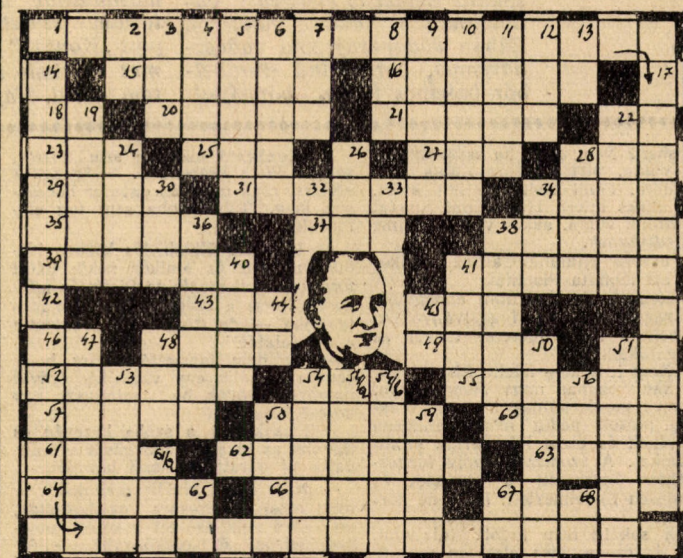
BEL-KÜLKERESKEDELMI SZAK

	Marxizmus	Pol. gazd.	Matem.	Gazd. tört.	Tech.	Artsmeret
Vizsgázott	55	53	51	50	31	19
Elmaradt vizsga	6	8	10	11	6	5
Bukás	—	2	—	3	8	1
Átlag	3,83	3,43	3,33	3,1	2,22	3,84

A szak átlaga: 3,33

2,22 technológia átlagot a belkeresek érték el.

TARJÁN FERENC FIZIKUS

Eredeti kísérleteiben olyan fejhallgatót tett a hanglemre, amelynek membránjára tű volt forrasztva. Ez a készülék már megfelelő alapszáma a ma is használatos pick-up elveinek. A hangerősítőn keresztül tisztán lehetett hallani a hanglemre felvett zenészművet.

VIZSZINTES: 1. Tarján Ferenc fizikus 1924-ben tartotta a Zene-művészeti Főiskola nagytermében. 15. Az állami költségvetés egyik oldala. 16. E církálóról hangzott el az első lövés, amely új korszakot nyitott az emberiség történelmében. 17. Római 500. 18. A kapu középső része. 20. Mikszáth: Az a fekete folt című elbeszélések egyik szereplője. Nagyon szép női név. 21. Nőstény kutyá. 22. Személyes névmás. 23.

Egítet. 25. Régi görög törzs. 27. T-vel a végén női név. 28. Szellemi munkás. 29. Búzadara. 31. Mire megvénülünk írja (csak őt betű). 31/a. Valuta része. 34. Határállomásunk. 35. Mocsaras. 37. Folyó a Szovjetunióban. 38. Gyűmölcsle (ék. hib.). 39. Több mint másfélszer felalány őzi emléket. Angol feltaláló. 41. Vissza: Rákóczi leghűségesebb kísérője. Keresztnevének kezdőbetűjével. 42. Római 1000. 43. Jégen vágják. 45. Vajjon nagy növény? 46. Bécsi tojás. 48. Ilyen tétel is van. 49. Vissza: névelővel évszák. 51. Lovasroham kezdete. 52. Porcelánmárka. 1-vel a végén. 54. Rézszerag. 55. Szép női becenév. 57. Pözdövény. 58. Vissza: heterit. 60. Össze-vissza: 10 maza. 61. Arab és bennszülött hercegi cím. 62.

Rejtélyversenyünk III. fordulója. Beküldendő a vastagon szedett sorok. Cím: Közgazdász szerkesztősége. Előző megfejtéseket is elfogadjuk. Rejtélyversenyünk az új tanév megkezdéséig tart. A legtöbb helyes megfejtést beküldőket külön jutalomban részesítjük. Vidékről is lehet pályázni.

Rimóczi Károly

Hogyan hasznosíthatjuk a kongresszus anyagát egyetemünkön?

Az elmúlt hetekben teljes ülést tartott a pártbizottság.

Első napirendi pontként Illés elvtárs, kongresszusi küldött mondotta el személyes tapasztalatait a párt III. kongresszusáról, különösen azokat a részeket kiemelve, amelyek az egyetem életével, a tudományos- és nevelőmunkával közvetlen kapcsolatosak.

Elmondta, hogy a kongresszuson a párt szervezeti és ideológiai egysége a legteljesebben mutatkozott meg.

Szükség van arra — bár egyes területek már eddig is megvolt —, hogy pártszervezeteinknél is megszilárdítsuk a párt szervezeti és ideológiai egységét.

A kongresszus beszámolója és hozzászólásai nagymértékben aláhúzták a proletárdiktatúra hatalmi szerveinek, a tanácsoknak, az állami fegyvereknek a megszilárdítását. Mert a párt tömegkapcsolatai nem lazulnak, hanem erősödnek akkor, ha a pártszervezetek kíméletlenül szembeszállnak a kispolgári liberalizmussal és maradi nézetekkel. Ugyancsak fő helyet foglalt el a beszámolóban és a hozzászólásokban az önköltség csökkentésének, a termelés és a népjólét emelésének kérdése.

Majd megállapította, hogy az egyetem pártszervezete és vezetősége mindig fontosnak tartotta a Magyar Dolgozók Pártja kongresszusainak, a Szovjetunió Kommunista Pártja kongresszusainak anyagát,

s azok tapasztalatait, irányvonalát igyekezett hasznosítani, illetve megvalósítani. De az ilyen célzatú feladatokat sem a pártszervezet, sem az egyetem vezetősége nem tudta megoldani jelentős eredményekkel. Sokszor csak formális értekezletet tartottak a kongresszus anyagának tárgyalására, de tudományos munkaterületünkön, az egyetemi hallgatók felé irányuló nevelőmunkában nem érződött megfelelőképpen a kongresszus hatása.

A III. kongresszus anyagának feldolgozásakor nem elégedhetünk meg ilyen eredményekkel. Alaposan meggondolt,

határozott ütemű és céltudatos munkát kell végezni a pártszervezetünknek és egyetemünk tanári karának az eredményes feldolgozás érdekében.

Ehhez minden előfeltétel megvan. Oktatói- és nevelőmunkánkat nagymértékben elősegíti a Központi Vezetőség közoktatásunk helyzetére vonatkozó határozata, melynek végrehajtására egyetemünk a megfelelő intézkedéseket már megtette.

Tudományos életünkben is mutatkozik fellendülés. Az egyetem tudományos ülésszaka megmutatta, hogy oktatóink képesek jelentősebb önálló munkára. Statisztikai tanszékünk a Központi Hivatallal karöltve vitát rendezett a statisztika tárgyáról és fogalmáról, s jelentős mértékben segíti munkánkat az a kapcsolat is, amely egyetemünk és a Tervhivatal között jött létre.

Az előfeltételek kihasználásához azonban arra van szükség, hogy pártéletünkben, az egyetem és tanszékek vezetésében mutakozó hiányosságokat kiküszöböljük.

Fontos tehát, hogy a kongresszus határozatainak megvalósításában minden kommunista lelkes és példamutató munkát végezzen. Pártcsoportjaink és taggyűléseink alaposan megvárják a párt új szervezeti szabályzatát, köteleseinket és jogainkat. Meg kell javítani egyetemi munkánk irányításának, tanácsulésaink bíráló szellemét és meg kell javítani, elevenné kell tenni mind az oktatói kar, mind a DISZ-szervezetek nevelői munkáját.

Tanáraink és tanársegédeink, pedagógusok, s nem szabad, hogy a nevelés munkáját teljes egészében a DISZ- és pártszervezetek hárítsák, hanem — döntő mértékben — elsősorban nekik kell nevelniük.

A beszámolót követő vitában ismét a nevelés, mint egyetemünk legfontosabb kérdése bontakozott ki. Egyrészt: sokszor tanárainkat mint egyszerű előadókat és nem mint

pedagógusokat kezelik. A pedagógusnapot sem tartották meg itt az egyetemen. Másrészt: tanerőink — bár sok esetben a túlzott elfoglaltság miatt — nem járnak a hallgatók kollektívájába, nem tagjai ezeknek a kollektíváknak és nem tudnak eredményesen foglalkozni nevelőmunkával sem. Ezzel szemben jó példaként emlegették

Csanádi György elvtársat, a jogi tanszék docensét — akinek jegyzetei jóval az előadások előtt teljes terjedelmükben megjelentek

— aki sportol, személyesen foglalkozik a hallgatókkal és szívesen van közöttük, vagy Gurov elvtárs szovjet professzort, aki a vizsga előtt elbeszélgetett a vizsgára várakozókkal, leveztette idegességüket és jó hangulatot teremtett a vizsgához.

Haász Árpád elvtárs, a nemzetközi tanszék vezetője is elmondta, hogy

a moszkvai egyetemen, ahol ő tanított, el se tudott képzelni egy olyan napot, amikor nem ment el a diákok klubjába.

Közöttük élt, beszélgetett, szórakozott velük. Ezt kell itt is megvalósítani.

A pártbizottsági ülés ezután egyhangúan, némi kiegészítéssel elfogadta az egységes pártalapszervezetek felépítésének tervezetét és megállapodott abban, hogy a kongresszussal kapcsolatos közvetlen feladatok kidolgozásával a Párt Végrehajtó Bizottságot bízva meg, s ezzel kezdik meg végrehajtásukat.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ-bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja.

Szerkesztő: a szerkesztőbizottság

Felölős szerkesztő: Illés János

Szerkesztőség:

Budapest, IX., Dimitrov-ter 8. II. 224

Telefon: 186-850, 192 mellék

Kiadja:

a Budapesti Lapkiadó Vállalat

Budapest, VIII., Blaha Lujza-ter 3

Szakra Lapnyomda

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 6

Felölős vezető: Kulcsár Mihály